

Motivatie lijsttrekkerschap Ruurt Wiegant

We moeten ons geen illusies maken. De SP wordt geen parlementaire machtsfactor van belang in de raad de komende jaren. Daar moeten we ons op instellen. Hoe verleidelijk het vaak ook is om, zeker als we zijn in ons gelijk, de rol van roepende in de woestijn te vervullen in de gemeenteraad, is dit uiteindelijk verspilde energie. We moeten af van het idee dat we "gewoon meedraaien" in de gemeenteraad en we moeten onze energie richten op datgene waar we wel het verschil kunnen maken.

Wat mij betreft bestaat dat uit de volgende punten:

1. Het ondersteuning van de afdeling

De raadsfractie voert politieke druk uit naar aanleiding van de acties van de afdeling. Op deze manier kunnen we ervoor zorgen dat de acties die we in de buurten voeren niet zomaar kunnen worden genegeerd door het gemeentebestuur, maar dat er echt moet worden geluisterd.

2. Volksvertegenwoordiging

De raadsfractie onderhoudt goed contact met de inwoners van Utrecht en brengt hun zorgen aan het licht in de gemeenteraad en media. We richten ons hierbij vooral op de mensen in de stad die niet of weinig door andere partijen worden vertegenwoordigd. Op deze manier kaarten we anders ongeziene problemen aan, en door deze als eerste aan het licht te brengen kunnen we zowel het probleem als de gewenste oplossing in een socialistisch frame plaatsen. Dit heeft vooral de vorm van mondelinge of schriftelijke vragen in de raad, en mediaoptredens. Door aandacht te vragen voor deze onderbelichte problemen oefen we morele druk uit op het gemeentebestuur om de klachten van inwoners serieus aan te pakken.

3. Het bieden van een alternatieve, socialistische, visie

De raadsfractie grijpt de grote raadmomente aan om een visie neer te zetten van een andere stad, om de technocratie van de raad te doorbreken, en om het idee dat "there is no alternative" te ontcrachten. Deze visie is er een van een stad gebouwd op menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid, en solidariteit. Bovenal betekent dit verregaande democratisering: de democratie in Nederland, en ook in Utrecht, is in zekere mate een farce. Zij zonder politieke macht worden telkens weer vermorzeld door hen die dat wel hebben, alle mooie woorden over democratie en rechtsstaat ten spijt. Democratisering gaat wat mij betreft over de fundamentele gelijkwaardigheid van alle mensen. En niet alleen als wazig filosofisch idee, of als technocratische legaliteit, maar als reële materialistische omstandigheid. Wie kan het volhouden dat mensen in Nederland gelijkwaardig zijn terwijl de een meerdere huizen bezit en de ander op straat moet slapen?

Kortom, we zetten niet in op verandering via commissievergaderingen, moties of amendementen. We laten de technocratie aan de technocraten. Wij zetten in op verandering via de inwoners van de stad. Via hun problemen, hun zorgen, hun organisaties, en hun acties. We laten ons niet verleiden om maar gewoon "mee te doen" in de normale raadsagenda, al onze energie hierin te verliezen, en er niets uit te krijgen, enkel omdat dat van je verwacht wordt als politieke partij. Wij zijn niet gewoon nog een politieke partij. Wij gaan de wijken in. Wij spreken met de mensen die niemand anders serieus neemt. Wij organiseren buurten en we zorgen ervoor dat buurten de capaciteiten ontwikkelen om zichzelf te organiseren. Wij zien niet een gewone politieke partij. Onze visie op politiek is fundamenteel anders, onze visie op de samenleving is fundamenteel anders. Onze visie is fundamenteel revolutionair. Laten we ervoor waken ervoor dat dat zo blijft. Wij zijn geen monteurs

die de schroefjes van het systeem goed aandraaien. Wij zijn de architecten die dromen van een betere wereld. Wij zijn socialisten.